

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Δ/νσις: Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθῆναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 2090

ΑΡΙΘΜ.

ΑΘΗΝΗΣ ΤΗ 10^η Ὀκτωβρίου 2014

Διεκπ. 2247

Πρός
Τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη
Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου κ. Δωρόθεο
Πρόεδρο τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς
καὶ τὰ ἀξιότιμα Μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς
τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος
Εὐαγγελιστρίας Τήνου
Εἰς Τήνον

Σεβασμιώτατε ἀδελφέ,

Ἀξιότιμα Μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς,

Συνοδικῆ ἐντολῇ καὶ ἐξουσιοδοτήσει θέτομε σὲ γνώση τῆς ἐντίμου Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου τὴν δημοσίευση τοῦ Νόμου 4301/2014 (ΦΕΚ Α΄ 223/7.10.2014), ὁ ὁποῖος περιέχει τροποποιητικὲς διατάξεις τοῦ ὑφισταμένου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν. 590/1977) καὶ σημαντικὲς βελτιώσεις ὑπὲρ ὅλων τῶν θρησκευτικῶν νομικῶν προσώπων.

Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ ἀνωτέρω νόμου ψηφίσθηκαν κατόπιν τῆς μητρικῆς μέριμνας τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁποία προῆλθε στὴν ἀπὸ 27ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. Ἀπόφασή Της καὶ διετύπωσε σχετικὸ αἴτημα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξεδήλωσε τὴν πρόνοιάν Της γιὰ τὴν διαφύλαξη τοῦ ὑπάρχοντος ἰδιάζοντος καὶ παλαιόθεν ἰσχύοντος καθεστῶτος λειτουργίας τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου, τὸ ὁποῖο περιβάλλεται τοπικῶς καὶ πανελληνίως διὰ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐλάβειας τοῦ χριστεπωνύμου ποιμνίου ὡς σημαῖνον Ἱερὸ Ἰδρυμα • θεώρησε χρέος Της ἔναντι τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖο περιβάλλει καὶ θάλπει τὰ κατοχυρωμένα στὴν συνείδηση τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ σεβάσματα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὸν Ἱερὸ Ναὸ Εὐαγγελιστρίας Τήνου μὲ τὸ Ἱερὸ Θυσιαστήριό του καὶ τὴν πανίερη Εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Πολιτείας τὴν νομοθετικὴ ἀπονομὴ καὶ ἐτέρων, προσθέτων, καὶ ὄχι ἀναιρούντων τὰ ὑπάρχοντα, προνομίων στὸ Πανελλήνιο Ἱερὸ Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας, τὰ ὁποῖα ὁ νομοθέτης ἤδη ἔχει προβλέψῃ ὑπὲρ τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων καὶ ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἡμετέρα πρωτοβουλία ἀπέβλεψε στὴν ἀναγνώριση καὶ ὑποβοήθηση τοῦ μείζονος ἐθνικοῦ, ἁγιαστικοῦ, ἱεραποστολικοῦ, μορφωτικοῦ καὶ

κοινοφελούς έργου του Π.Ι.Ε.Τ. και μόνον, και εκπηγάζει εκ του μητρικού ενδιαφέροντος της Έκκλησίας, τὸ ὁποῖο οὐδείς δύναται νὰ Τῆς ἀφαιρέσει.

Ἐλήφθη ἐπίσης μέριμνα κατὰ τὴν διατύπωση τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 51, ὥστε νὰ διευκρινίζεται ὅτι, κατόπιν τοῦ νεώτερου Νόμου 4301/2014, παραμένει συνολικῶς ἀναλλοίωτο τὸ ὑπάρχον καθεστῶς αὐτοδιοικήσεως, ὀργανώσεως καὶ διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς αὐτοτέλειας τοῦ Π.Ι.Ε.Τ. ὡς νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, τὸ ὁποῖο ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπόκειται στὴν ἐποπτεία τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας διὰ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κατὰ τὸν Νόμο 349/1976 (τὸ ὁποῖο καὶ συνεχίζει νὰ ἐγκρίνει τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος κ.λπ.).

Ὡς γνωστόν, ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Νόμος 590/1977), ὁ ὁποῖος ψηφίσθηκε κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς ἴδιας τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐξαιροῦσε ἀπὸ τὶς διατάξεις περὶ Ἰδρυμάτων καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων τὸ Π.Ι.Ε.Τ. δυνάμει τοῦ ἄρθρου 66 παρ. 1, τὸ ὁποῖο ὥριξε ὅτι :

«Των περὶ ἐκκλησιαστικῶν ἰδρυμάτων καὶ ἱερῶν προσκυνημάτων διατάξεων του παρόντος νόμου ἐξαιρεῖται το Πανελλήνιον Ἱερόν Ἰδρυμα Ευαγγελιστρίας Τήνου, το οποίον διέπεται υπό των διατάξεων του Ν. 349/1976 "περὶ διοικήσεως του Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου"».

Μὲ τὴν νέα διάταξη τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 6 τοῦ Νόμου 4301/2014 ὀρίζεται ὅτι :

«6. Η παρ. 1 του άρθρου 66 του ν. 590/1977 (Α'146) καταργεῖται. Το προηγούμενο εδάφιο δεν καταργεῖ τον ισχύοντα ν. 349/1976 (Α'149), ὅπως ἔχει τροποποιηθεῖ μέχρι καὶ τὴ δημοσίευση του παρόντος νόμου.»

Ὁ νομοθέτης τοῦ Νόμου 590/1977 εἶχε ἐξαιρέσει τὸ Π.Ι.Ε.Τ. ἀπὸ τὶς διατάξεις περὶ Ἰδρυμάτων καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων, διότι αὐτὰ ἦταν νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ἐπιπλέον τὴν διοίκηση καὶ λειτουργία τοὺς ὥριξε μὲ Κανονισμοὺς Τῆς ἢ Ἱερὰ Σύνοδος. Ὁ σκοπὸς ἦταν νὰ μὴν καταργηθεῖ ὁ Νόμος 349/1976, σκοπὸς μὲ τὸν ὁποῖο ἐξακολουθεῖ νὰ συμφωνεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἡ ὁποία, ὅπως καὶ ἐσεῖς, ἐπιθυμεῖ τὴν διατήρηση τοῦ ἐν λόγῳ Νόμου. Ἡ γενικὴ ὅμως ἐξαίρεση τοῦ Π.Ι.Ε.Τ. ἀπὸ κάθε διάταξη, ποὺ ἀφορᾷ τὰ ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα καὶ Ἱερὰ Προσκυνήματα, σήμαινε καὶ τὸν γενικὸ καὶ διὰ παντὸς ἀποκλεισμὸ τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος ἀπὸ κάθε εὐεργετικῆς διάταξης νόμου, ἡ ὁποία ἐκάστοτε ἰσχύει ὑπὲρ τῶν Ἰδρυμάτων καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων. Ὁ νομοθέτης δὲν εἶχε σκεφθεῖ ἐν ἔτει 1977 ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ προστατεύσει τὸ ἰδιαίτερο καθεστῶς αὐτοτέλειας τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τὸν Νόμο 349/1976 καὶ μὲ λυσιτελέστερο τρόπο, χωρὶς ἀπαραιτήτως νὰ προβλέψει γενικὴ ἐξαίρεσή του ἀπὸ τὸν Νόμο 590/1977, γεγονός τὸ ὁποῖο ἀποστερεῖ τὸ Ἱερό Ἰδρυμα ἀπὸ τὶς ἐκάστοτε προστατευτικὰς νομοθετικὰς διατάξεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων. Τοῦτο πρᾶττει ἡ ἀνωτέρω νέα διάταξη τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 6 τοῦ Νόμου 4301/2014 : ἀφ' ἑνὸς διευκρινίζει ὅτι ὁ Νόμος 349/1976 παραμένει ἐν ἰσχύϊ, ἀφ' ἑτέρου δίδει ὅμως τὸ δικαίωμα στὸ Ἱερό Ἰδρυμα νὰ ἐπικαλεῖται ὑπὲρ του ὅλες τὶς νομοθετικὰς διατάξεις περὶ Ἰδρυμάτων καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων (φυσικὰ ὄχι ὅσες ἀντιβαίνουν στὸν Νόμο 349/1976).

Ὡς ἐκ τῆς ἀπλῆς ἀναγνώσεως τῆς ἀνωτέρω ρυθμίσεως συνάγεται ὅτι :

α. κατὰ τὸ πρῶτο ἐδάφιο τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 51 παρ. 6 τὸ Π.Ι.Ι.Ε.Τ. παύει νὰ ἐξαιρεῖται πλέον ἀπὸ τὶς ἐκάστοτε νομοθετικὲς διατάξεις περὶ Προσκυνημάτων καὶ Ἱδρυμάτων τοῦ Ν. 590/1977, καὶ κατ' ἐπέκταση ἀποκτᾶ τὰ νομοθετημένα προνόμια αὐτῆς τῆς κατηγορίας νομικῶν προσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β. ἐκ παραλλήλου ὁμοῦς ὁ νομοθέτης διευκρινίζει ἤδη στὸ ἀμέσως ἐπόμενο δεύτερο ἐδάφιο ὅτι τὸ Π.Ι.Ι.Ε.Τ. δὲν μετατρέπεται λόγω τοῦ πρώτου ἐδαφίου σὲ νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὅπως τὰ Ἱερὰ Προσκυνήματα καὶ ἐκκλησιαστικὰ Ἱδρύματα τοῦ Νόμου 590/1977, οὔτε δίδεται δικαίωμα στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὥστε μὲ Κανονισμό Τῆς νὰ ρυθμίσει ὁποιοδήποτε ζήτημα διοικήσεως, ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας του κατὰ τρόπο, ποὺ ἐπιφέρει τροποποίηση ἢ κατάργηση διατάξεων τοῦ Νόμου 349/1976. Ἀντίθετα, τὸ δεύτερο ἐδάφιο τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 6 καθιστᾷ σαφὲς ὅτι ἡ παύση τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ Π.Ι.Ι.Ε.Τ. ἀπὸ τὶς νομοθετικὲς διατάξεις περὶ Ἱδρυμάτων καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων δὲν καταργεῖ τὸν Νόμο 349/1976, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύει ὡς ἔχει.

β. κατὰ τὸ δεύτερο ἐδάφιο ὁρίζεται ὅτι τὸ ἰσχύον νομοθετικὸ πλαίσιο τοῦ Νόμου 349/1976 οὐδόπως καταργεῖται ἢ μεταβάλλεται. Συνεπῶς, τὸ πρῶτο ἐδάφιο τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 6 τελεῖ ὑπὸ τὴν ρητὴ ἐπιφύλαξη τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἰδίου ἄρθρου, τῆς διατηρήσεως δηλαδὴ ἀκεραίου τοῦ καθεστῶτος τοῦ Νόμου 349/1976. Ἡ συγκρότηση τῶν ὁργάνων διοικήσεως, κάθε ζήτημα διοικήσεως τοῦ Π.Ι.Ι.Ε.Τ., ὁργανώσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας του καὶ ἡ ἐποπτεία του ἀπὸ τὸ Κράτος συνεχίζει νὰ ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν Ν. 349/1976, ὡς ἰσχύει, καὶ παραμένει ἀμετάβλητη.

γ. τὸ Π.Ι.Ι.Ε.Τ. παραμένει, ὡς ἔχει μέχρι σήμερον, νομικὸ πρόσωπο δημοσίου δικαίου ἐποπτευόμενο ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ διατηρεῖ, στὸ ἀκέραιο, ἅπαντα τὰ ἐξ αὐτῆς τῆς ιδιότητος ἀπορρέοντα προνόμια λόγω τῆς εἰδικῆς διατάξεως τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 6, τὸ ὁποῖο διευκρινίζει ὅτι ὁ Νόμος 349/1976 δὲν καταργεῖται λόγω τοῦ πρώτου ἐδαφίου, ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύει. Περὶ αὐτοῦ γίνεται ἐπίσης σαφέστατα λόγος καὶ στὴν αἰτιολογικὴ ἔκθεση τῆς σχετικῆς τροπολογίας, ἡ ὁποία περιελήφθη ὡς ἄρθρο 51 στὸν Νόμο 4301/2014, καὶ ἀναφέρεται ρητῶς ἀπὸ τὸν νομοθέτη : «χωρὶς, κατὰ τὰ λοιπά, νὰ μεταβάλλεται τὸ ὑφιστάμενο καθεστῶς λειτουργίας του βάσει τοῦ νόμου 349/1976 (Α' 149), ὁ ὁποῖος παραμένει ἐν ἰσχύϊ».

δ. τὸ Π.Ι.Ι.Ε.Τ. δὲν μετατρέπεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 6 τοῦ Νόμου 4301/2014 σὲ νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὅπως εἶναι, κατὰ τὸ ἄρθρο 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977, τὰ ἐκκλησιαστικὰ Ἱδρύματα καὶ Ἱερὰ Προσκυνήματα τοῦ Ν. 590/1977, διότι θὰ ἔπρεπε πρὸς τοῦτο νὰ ἐκδοθεῖ εἰδικὸς Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὸ ἄρθρο 29 παρ. 2 (περὶ Ἱδρυμάτων) ἢ 59 παρ. 1 (περὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων) τοῦ Νόμου 590/1977, ὁ ὁποῖος θὰ καθιστοῦσε τὸ Π.Ι.Ι.Ε.Τ. νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου. Τέτοια ὁμοῦς δυνατότητα ὄχι ἀπλῶς δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀσκήσει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀλλὰ οὔτε καὶ Τῆς δίδεται ἐκ τῆς παραπάνω διατάξεως τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 6, διότι στὸ δεύτερο ἐδάφιο τῆς καθιστᾷ πασιδηλὸν ὅτι ὁ Νόμος 349/1976 ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύει, ἐπομένως τὸ Ἱερὸ Ἱδρυμα δὲν ὑπόκειται στὴν κανονιστικὴ ἀρμοδιότητα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁποία δὲν δύναται μὲ

Κανονισμό Της να αλλάξει την νομική του μορφή, τὸν τρόπο ἀναδειξέως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, τὴν σχέση του με τὸ Κράτος καὶ τοὺς λοιποὺς φορεῖς καὶ ἐν γένει κάθε ζήτημα, τὸ ὁποῖο ἤδη ἔχει ρυθμίσει ὁ Νόμος 349/1976.

Διευκρινίζεται ἐπίσης ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος ὄχι μόνον δέν δύναται νά καταργήσει ἢ τροποποιήσει τὸν Νόμο 349/1976 μέ εἰδικό Κανονισμό, πού νά ἀφορᾷ τὸ Π.Ι.Ε.Τ., ἀλλά δέν δικαιούται μέ βάση τὸν Καταστατικό Χάρτη Της (Ν. 590/1977) οὔτε νά ἐκδώσει γενικό Κανονισμό περί ὄλων τῶν Ἱδρυμάτων καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων καὶ οὕτως νά καταργήσει τὸν Νόμο 349/1976, διότι κατά τὰ ἄρθρα 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 1 τοῦ Καταστατικοῦ Της Χάρτη οἱ Κανονισμοὶ ἐκδίδονται ἀνά ἕκαστο Ἱδρυμα καὶ Προσκύνημα καὶ ὄχι γενικῶς καὶ ἀορίστως γιά ὅλα τὰ Ἱδρύματα καὶ Προσκυνήματα.

ε. ἐπομένως τὸ νόημα τῆς παραπάνω διατάξεως τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 6 τοῦ Νόμου 4301/2014, ὅπως σαφῶς ἐκτίθεται καὶ στήν αἰτιολογική ἐκθεση τῆς σχετικῆς τροπολογίας εἶναι ὅτι τὸ Ἱερό Ἱδρυμα μπορεῖ νά ἔχει τὴν προστασία τῶν νομοθετικῶν διατάξεων, τίς ὁποῖες ἐκάστοτε ἡ Βουλὴ ψηφίζει ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἱδρυμάτων καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων καὶ μέχρις ἐκεῖ, χωρὶς δηλαδή παράλληλα νά δύναται νά τροποποιηθεῖ ὁ Νόμος 349/1976 μέ Κανονισμό τῆς Ἱεράς Συνόδου, καὶ χωρὶς, ἐπίσης, νά τροποποιεῖται ὁ Νόμος 349/1976 λόγω τῆς παύσεως τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ Π.Ι.Ε.Τ. ἀπὸ τίς νομοθετικές διατάξεις περί Ἱδρυμάτων καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων.

στ. συνεπῶς, τὸ Ἱερό Ἱδρυμα δύναται –χωρὶς νά ὑποχρεοῦται– νά ἐπικαλεῖται καὶ τὰ πρόσθετα προνόμια, πού περιλαμβάνονται σέ νομοθετικές διατάξεις ὑπὲρ τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων καὶ ἐκκλησιαστικῶν Ἱδρυμάτων, προκειμένου τὸ Ἱδρυμα νά διευκολύνεται καὶ νά προστατεύεται ἔτι περαιτέρω κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς ἀποστολῆς του, ἀλλὰ καὶ νά ἀπαλλάσσεται ἀπὸ βαρῶν καὶ δυσχερειῶν, οἱ ὁποῖες δέν προσιδιάζουν στήν ἰδιαίτερη φύση καὶ ἀποστολὴ τοῦ Ἱδρυματος. Συνεπῶς, λόγω τῆς ἀνωτέρω νέας διατάξεως τοῦ Ν. 4301/2014 τὸ Ἱδρυμα δύναται νά ἐπικαλεῖται ὑπὲρ του τὰ κατωτέρω προνόμια :

1. τὸ Ἱερό Ἱδρυμα ἀπολαύει τῆς ἐξαιρέσεως τῶν νομικῶν προσώπων τοῦ Νόμου 590/1977 ἀπὸ τίς δημοσιονομικές διατάξεις, οἱ ὁποῖες ἐπιβάλλουν τὴν τήρηση τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. στήν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ὑποχρεωτική ἐπένδυσή τους σέ ὁμόλογα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου (ἄρθρο 38 παρ. 7 τοῦ Νόμου 3986/2011 : **«Τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ ν. 590/1977 (Α΄146) καὶ τοῦ ν. 4149/1961 Α΄ 41), οἱ Ἱερές Μητροπόλεις τῆς Δωδεκανήσου (Ρόδου, Κῶ καὶ Νισύρου, Λέρον, Καλύμνου καὶ Ἀστυπάλαιας, Καρπάθου καὶ Κάσου καὶ Σύμης) καὶ οἱ Ἐνορίες καὶ οἱ Μονές τους, οἱ Πατριαρχικὲς καὶ Σταυροπηγιακὲς Μονές στήν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία Πάτμου δέν ὑπάγονται στίς διατάξεις του α.ν. 1611/1950 (Α΄ 304), τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ν. 1902/1990 (Α΄ 138), τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ν. 2042/1992 (Α΄ 75), του ἄρθρου 3 τοῦ ν. 2216/1994 (Α΄ 83) καὶ τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 11 τοῦ ν. 2469/1997 (Α΄ 38)»**). Ὑπενθυμίζεται ὅτι τὸν Μάρτιο τοῦ ἔτους 2012 τὰ ἐν Ἑλλάδι Ν.Π.Δ.Δ. ὑπέστησαν, ἐξ αἰτίας τῆς γενικῆς ὑπαγωγῆς τους στίς παραπάνω δημοσιονομικές διατάξεις, ἱλιγγιώδη μείωση τῶν ἀποθεματικῶν

- κεφαλαίων τους λόγω ανταλλαγής των όμολόγων, στα όποια είχαν επενδυθεί υποχρεωτικῶς τὰ κεφάλαιά τους, με όμολογα μειωμένης όνομαστικής αξίας.
2. οί όργανικές θέσεις τών ύπαλλήλων του Ίεροϋ Ίδρύματος παραμένουν άμετάβλητες και δέν υπόκεινται στις ρυθμίσεις του Κεφαλαίου Γ' του Ν. 4024/2011 και του Ν. 4093/2012 (διαγραφή κενών όργανικών θέσεων, έφεδρεία κ.λπ.). Οί ύπάλληλοι του Ίεροϋ Ίδρύματος συνεχίζουν να υπόκειται στις προβλέψεις του Νόμου 349/1976, χωρίς να καθίστανται έκκλησιαστικοί ύπάλληλοι, και τὸ καθεστῶς τους διασφαλίζεται έναντι κάθε νομοθετικής μεταβολής έπιχειρείται ή πρόκειται να έπιχειρηθεί στό μέλλον από τὸ Ύπουργείο Διοικητικής Μεταρρυθμίσεως ὡς πρὸς τούς ύπαλλήλους του Δημοσίου ή τών άλλων Ν.Π.Δ.Δ. έξ αιτίας τών ύποχρεώσεων του Κράτους πρὸς έφαρμογή του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής.
 3. στό σημείο αυτό δέον να ύπομνησθεί ότι και ή εύεργετική έξαιρέση του Π.Ι.Ε.Τ. από τίς διατάξεις για τούς φορείς του Δημοσίου Τομέως και της Γενικής Κυβερνήσεως δυνάμει του άρθρου 68 παρ. 1 ύποπαρ. 3 του Ν. 4235/2014 (ΦΕΚ Α' 32/11.2.2014) έχει έξασφαλίσει για τὸ μέλλον τήν διηνεκή έξαιρέση τών έργαζομένων του Ίεροϋ Ίδρύματος έναντι τών άθρόων νομοθετικών μεταβολών για τούς έργαζομένους του Δημοσίου και τών Ν.Π.Δ.Δ., οί όποίες έκτοτε έπηκολούθησαν και έπονται. Καί αυτή ή προστατευτική διάταξη του Ν. 4235/2014 προήλθε από τήν μέριμνα της Έκκλησίας για τήν διασφάλιση του ιδιαιτέρου καθεστώτος του Ίεροϋ Ίδρύματος, προκειμένου να έξαιρεθεί από τίς τρέχουσες δυσμενείς νομοθετικές μεταβολές, οί όποίες συμβαίνουν στόν Δημόσιο Τομέα σέ έκτέλεση τών μέτρων έφαρμογής τών λεγομένων «Μνημονίων» της χώρας.
 4. οί προσλήψεις και διορισμοί έργαζομένων του Ίεροϋ Ίδρύματος συνεχίζουν να έξαιροϋνται της περι Α.Σ.Ε.Π. νομοθεσίας. Δέον να ύπομνησθεί ότι τὸ Π.Ι.Ε.Τ. έξαιρέθηκε ήδη από τόν Ν. 2190/1994 υπό τήν ρητή δικαιολογία του νομοθέτου ότι τὸ Π.Ι.Ε.Τ. θεωρείται ὡς «*νομικό πρόσωπο της Όρθοδόξου Έκκλησίας*» (κατά τὸ άρθρο 63 παρ. 3 του Ν. 3801/2009 προβλέφθηκε ότι : «*Στά νομικά πρόσωπα της Όρθοδόξου Έκκλησίας κατά τήν έννοια της περίπτωσης ή της παραγράφου 2 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α') περιλαμβάνεται και τὸ Πανελλήνιο Ίερό Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας Τήνου*»). Για τόν αυτόν λόγον τὸ Π.Ι.Ε.Τ. έξαιρείται, προκειμένου περι τών προσλήψεων του προσωπικού του, από τίς διατάξεις του Ν. 3833/2010 (άναλογία προσλήψεων-άποχωρήσεων 1 πρὸς 5) και της Π.Υ.Σ. 33/2006 (έκδοσις έγκριτικής Κ.Υ.Α. της Διύπουργικής Έπιτροπής της Π.Υ.Σ. 33/2006 πρὸ της ένάρξεως της διαδικασίας έπιλογής προσωπικού).
 5. τὸ Ίερό Ίδρυμα δύναται επίσης να κάμει χρήση τών εύεργετικών διατάξεων της πολεοδομικής νομοθεσίας για τά Ίερά Προσκυνήματα, ήτοι του άρθρου 16 παρ. 1 του Ν. 4178/2013 (δύναται να τακτοποιεί δωρεάν πολεοδομικῶς τυχόν έγκαταστάσεις του)
 6. ὁ Ίερός Ναός του Ίδρύματος άπαλλάσσεται έκ τών ανταποδοτικών τελών (άρθρο 46 παρ. 2 του Ν. 4301/2014)

7. ἐπὶ πλέον οἱ πάσης φύσεως δωρεές μεταξύ τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ναῶν ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου δωρεᾶς, ὅπως ἰσχύει γιὰ ὅλα τὰ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ τοὺς (Προσκυνηματικούς) Ναοὺς τοῦ Ν. 590/1977 (ἄρθρο 43 ἐνότητα Β' παρ. β περ. ββ τοῦ Ν. 3842/2010).
8. ἐπιτρέπονται πλέον οἱ δωρεὰν μεταβιβάσεις ἀκινήτων γιὰ φιλανθρωπικούς ἢ μορφωτικούς σκοποὺς μεταξύ τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Δημοσίου, ἐτέρων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἢ Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀφ' ἑτέρου καὶ μάλιστα ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν μεταγραφῆς (ἄρθρο 47 παρ. 3.α τοῦ Ν. 590/1977)
9. οὐδεὶς καταπατητῆς δύναται νὰ ἀποκτήσει ἀκίνητο περιουσιακὸ στοιχεῖο τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος μὲ ἄσκηση χρησικτησίας, προνόμιο τὸ ὁποῖο ἰσχύει ὑπὲρ ὄλων τῶν νομικῶν προσώπων τοῦ Νόμου 590/1977 (ἄρθρο 62 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977).
10. τυχὸν καταπάτηση ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος ἐπισύρει αὐτεπάγγελτη ἄσκηση ποινικῆς διώξεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως, προνόμιο τὸ ὁποῖο ἐπίσης ἰσχύει ὑπὲρ τῶν νομικῶν προσώπων τοῦ Νόμου 590/1977 (ἄρθρο 62 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977).
11. τυχὸν ὑφιστάμενα ἢ μελλοντικὰ ἀκίνητα τοῦ Π.Ι.Ι.Ε.Τ. ἐντὸς ἢ ἐκτὸς νήσου Τήνου, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ ἀξιοποιηθοῦν, ἐλλείπει ἐγκεκριμένων χρήσεων γῆς στήν οἰκεία περιοχὴ, δύναται νὰ τύχουν ταχείας πολεοδομικῆς ὠριμάνσεως, νὰ ἀποκτήσουν χρήσεις γῆς καὶ νὰ ἀξιοποιηθοῦν ἐπ' ὠφελεία τοῦ Ἰδρύματος (ἄρθρο 17B τοῦ Ν. 3986/2011)
12. τὸ Π.Ι.Ι.Ε.Τ. δύναται λόγῳ τοῦ ἰσχύοντος γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα ἄρθρου 23 τοῦ Νόμου 4179/2013 νὰ προβαίνει σὲ μακροχρόνιες μισθώσεις ὑφισταμένων ἢ μελλοντικῶν ἀκινήτων του γιὰ θρησκευτικὴ - τουριστικὴ ἀξιοποίηση.
13. τὸ Π.Ι.Ι.Ε.Τ. δύναται νὰ συστήσει θυγατρικά του Ἰδρύματα μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος μὲ θρησκευτικούς καὶ κοινωφελεῖς σκοποὺς (ἄρθρα 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977, 68 παρ. 1 ὑποπαρ. 4 τοῦ Ν. 4235/2014)

Ἐπὶ πλέον δυνάμει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 26 παρ. 1 τοῦ Νόμου 4301/2014, ἡ ὁποία ἐτέθη τῇ μερίμνῃ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐξ ἀρχῆς στὸ κατατεθὲν στὴν Βουλὴ νομοσχέδιο, ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς στὴν ψηφοφορία μεταξύ τῶν μελῶν αὐτῆς γιὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος, ἐπικρατούσης τῆς ψήφου του σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας, ὅπως δηλαδὴ ἀκριβῶς προβλέπεται γιὰ τὰ λοιπὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου κατὰ τὸ ἄρθρο 15 παρ. 1 τοῦ Κώδικα Διοικητικῆς Διαδικασίας (Ν. 2690/1999).

Ἐν κατακλείδι, ὑποσημειώνουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ συνεχίσει νὰ παρίσταται πάντοτε ὡς ἀρωγὸς τῶν ἐκάστοτε μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος καὶ νὰ παρέχει τὴν σκέπη καὶ τὴν ὀφειλετικὴ προστασία Τῆς πρὸς διατήρησή του ἀπὸ ἐτῶν ἰδιορρύθμου καθεστώτος του, ὑπερασπιζόμενη τὸν κατοχυρωμένο χαρακτήρα τοῦ Ἰδρύματος, ὅπως καὶ ἐσεῖς ἐπιθυμεῖτε, καὶ προάγουσα τὴν διὰ παντὸς νομίμου καὶ θεμιτοῦ τρόπου διευκόλυνση τῆς ἐκτελέσεως τῶν εὐαγῶν σκοπῶν του πρὸς ὄφελος τῆς Τηνιακῆς κοινωνίας καὶ ἐν γένει τοῦ πιστοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐπί δέ τοῦτοις, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς καί ἐπί τά ἔργα ὑμῶν δαψιλῇ τήν εὐλογίαν τοῦ Δωρεοδότου Θεοῦ καί διατελοῦμεν μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καί πατρικῶν εὐχῶν

† Δοκίμων Σεραφείμ β' Πρωτοπρεσβύτερος

Ο Αρχιεπίσκοπος

Μεθώνης Κλήμης

Ο Μεθώνης Κλήμης